

100

Besluit van 26 januari 1978, houdende wijziging van het Koninklijk besluit van 21 februari 1972 (Stb. 99) tot uitvoering van artikel 11a van de Wet buitengewoon pensioen 1940-1945 (Stb. 1977, 493), alsmede van het Koninklijk besluit van 22 oktober 1949 (Stb. J 469) tot uitvoering van de artikelen 3, zesde lid, en 13 der Wet buitengewoon pensioen zeelieden-oorlogsslachtoffers (Stb. 1977, 495)

Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk van 15 december 1977, Hoofdafdeling Verzetsdeelnemers en Vervolgden, nr. U 57575; mede namens Onze Minister van Financiën en Onze Minister van Sociale Zaken;

Gelet op de artikelen 3 en 11a van de Wet buitengewoon pensioen 1940-1945, alsmede op de artikelen 2, derde lid, 3, zesde lid, en 13, van de Wet buitengewoon pensioen zeelieden-oorlogsslachtoffers;

Gezien de adviezen van de Buitengewone Pensioenraad en de Stichting 1940-1945;

De Raad van State gehoord (advies van 4 januari 1978, nr. 22);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk van 24 januari 1978, Hoofdafdeling Verzetsdeelnemers en Vervolgden, nr. 59003;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Ons besluit van 21 februari 1972 (Stb. 99) tot uitvoering van artikel 11a van de Wet buitengewoon pensioen 1940-1945 (Stb. 1977, 493) wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 3 wordt gelezen:

1. De kosten van de in artikel 2 bedoelde behandeling en verpleging worden slechts vergoed, indien en voor zover de belanghebbende niet op grond van andere voorschriften of krachtens overeenkomst op volledige of gedeeltelijke vergoeding van die kosten aanspraak kan maken. Daarbij wordt de in het derde lid bedoelde vaste vergoeding niet in aanmerking genomen.

2. Behoudens de in het derde lid bedoelde vaste vergoeding wordt de vergoeding voor behandeling en verpleging verleend volgens door Onze Minister te stellen regelen.

3. Voor de bestrijding van kosten van voorzieningen van medisch-sociale aard wordt aan de belanghebbende, die een vermeerdering, bedoeld in de artikelen 10 en 11 van de wet, geniet, jaarlijks een vaste vergoeding toegekend van f 3000,-. Deze vergoeding wordt in maandelijkse termijnen van f 250,- uitbetaald. Het recht op deze vergoeding gaat in op de eerste dag van de maand waarin bedoelde vermeerdering wordt toegekend, en eindigt met het einde van de maand, waarin de belanghebbende is overleden.

B

Artikel 4 vervalt.

ARTIKEL II

Ons besluit van 22 oktober 1949 (Stb. J 469)¹ tot uitvoering van de artikelen 3, zesde lid, en 13, der Wet buitengewoon pensioen zeelieden-oorlogsslachtoffers (Stb. 1977, 495), wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1 worden de woorden «Onze Minister van Verkeer en Waterstaat» gelezen: «Onze Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk».

B

Artikel 9 wordt gelezen:

1. De kosten van de in artikel 8 bedoelde behandeling en verpleging worden slechts vergoed, indien en voor zover de zeeman niet op grond van andere voorschriften of krachtens overeenkomst op volledige of gedeeltelijke vergoeding van die kosten aanspraak kan maken. Daarbij wordt de in het derde lid bedoelde vaste vergoeding niet in aanmerking genomen.

2. Behoudens de in het derde lid bedoelde vaste vergoeding wordt de vergoeding voor behandeling en verpleging verleend volgens door Onze Minister te stellen regelen.

3. Voor de bestrijding van kosten van voorzieningen van medisch-sociale aard wordt aan de zeeman, die een vermeerdering, bedoeld in de artikelen 9 en 10 van de wet, geniet, jaarlijks een vaste vergoeding toegekend van f 3000,-. Deze vergoeding wordt in maandelijkse termijnen van f 250,- uitbetaald. Het recht op deze vergoeding gaat in op de eerste dag van de maand waarin bedoelde vermeerdering wordt toegekend en eindigt met het einde van de maand, waarin de belanghebbende is overleden.

C

Artikel 10 vervalt.

ARTIKEL III

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad, waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot 1 januari 1977.

¹ Laatste gewijzigd bij Koninklijk besluit van 6 mei 1975 (Stb. 279).

Lasten en bevelen, dat dit besluit en de bijbehorende Nota van toelichting in het Staatsblad zullen worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en de Algemene Rekenkamer.

Soestdijk, 26 januari 1978

Juliana

De Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk,
M. Gardeniers-Berendsen

De Minister van Financiën,
F. H. J. J. Andriessen

De Minister van Sociale Zaken,
Albeda

Uitgegeven de *dertigste* maart 1978

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter

NOTA VAN TOELICHTING

Uit kringen van verzetsdeelnemers is meermalen naar voren gebracht, dat er met betrekking tot de voor hen in de Wet buitengewoon pensioen 1940-1945 (Stb. 1977, 493) getroffen voorzieningen, een aantal verlangens en wensen bestonden.

Mede in verband hiermede heeft de toenmalige Staatssecretaris van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk in 1974 mr. A. H. van Namen uitgenodigd een studie te maken van deze wet en de andere wetten en regelingen voor oorlogsslachtoffers en daarbij ook aandacht te schenken aan de mogelijkheden tot harmonisatie en coördinatie.

Over de door mr. Van Namen in zijn «Rapport inzake harmonisatie/coördinatie van regelingen aangaande hulpverlening oorlogsslachtoffers» gedane aanbevelingen is advies uitgebracht door een ambtelijke werkgroep, die daarin tevens de ingekomen wensen ter verbetering van de bestaande voorzieningen heeft betrokken.

In de brief van de toenmalige Staatssecretaris van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk dd. 15 juli 1976, gericht aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal (stuk 13 976, nr. 1) is aangegeven welke beslissingen ter verbetering van de getroffen voorzieningen door de Regering zijn genomen. In deze brief werd tevens medegedeeld, dat voor de uitvoering van de voorgenoemde verbeteringen van de Wet buitengewoon pensioen 1940-1945 en de Wet buitengewoon pensioen zeelieden-oorlogsslachtoffers (Stb. 1977, 495) wetswijzigingen noodzakelijk zouden zijn. Deze wetswijzigingen dienden uiterlijk op 1 januari 1978 te zijn gerealiseerd.

Daarnaast lag het in het voornemen middels een algemene maatregel van bestuur reeds per 1 januari 1977 een vaste vergoeding van f 3000 toe te kennen aan alle buitengewoon gepensioneerden, die een vermeerderd pensioen genieten; deze toekenning zou gekoppeld worden aan de intrekking van de fiscale forfaitaire aftrekregeling van f 2400 ter zake van buitengewone lasten.¹ Het onderhavige besluit beoogt de invoering van deze vergoeding te realiseren.

Ter zake van eerdergenoemde vrijstelling van belastingheffing over de vaste vergoeding van f 3000 wordt opgemerkt, dat de Staatssecretaris van Financiën bij aanschrijving aan de belastingdienst van 15 september 1976, nr. 27 615683 (zie bijlage 2), voor zover nodig heeft goedgekeurd dat deze vergoeding wordt beschouwd als een belastingvrije uitkering tot dekking van bijzondere kosten ter zake van ziekte en invaliditeit, als bedoeld in artikel 12, letter e, van de Uitvoeringsbeschikking loonbelasting 1972.

Aangezien door de vaste vergoeding de uitgaven ter zake van ziekte en invaliditeit van de buitengewoon gepensioneerde (gedeeltelijk) worden vergoed en deze uitgaven derhalve niet meer op de betrokkene drukken, kunnen deze uitgaven in zoverre niet meer bij de heffing van loon- en inkomstenbelasting als buitengewone lasten in aanmerking worden genomen. Om deze reden is tevens de regeling, ingevolge welke buitengewoon gepensioneerden die een vermeerderd pensioen genieten hun buitengewone lasten zonder nader bewijs op f 2400 kunnen stellen (de zogenaamde f 2400 regeling), te hunnen aanzien ingetrokken.

Ten aanzien van de financiële gevolgen van vorengenoemde maatregelen wordt het volgende opgemerkt. Van de aftrekregeling van f 2400 werd door nagenoeg de gehele groep van buitengewone gepensioneerden, die een vermeerderd pensioen genieten, gebruik gemaakt. Voor deze groep houden de nieuwe maatregelen een duidelijke verbetering in: tegenover de ontvangst van de niet aan belastingheffing onderworpen vaste vergoeding van f 3000 voor medisch-sociale kosten staat het vervallen van de buitengewone lastenaftrek, die, afhankelijk van het individuele geval, een tegemoetkoming betekende variërend van 0 tot 72% (het marginale tarief) van f 2400.

Hiermede wordt tevens tegemoet gekomen aan het bezwaar tegen de huidige fiscale aftrekregeling namelijk dat deze het minst gunstig uitwerkte ten aanzien van degenen, wier pensioen is berekend naar een relatief lage grondslag.

Daarnaast bestaat er een betrekkelijk kleine groep, die geen gebruik maakt van deze regeling, omdat de aftrekbare uitgaven ter zake van ziekte en invaliditeit (na aftrek van de drempel en toepassen van de vermenigvuldigingsfactor) een bedrag van f 2400 overtroffen.

Voor hen brengt de f 3000 regeling in zoverre verandering met zich mee – afgezien van de toekenning van dit bedrag zelf – dat thans de uitgaven ter zake van ziekte en invaliditeit van de gepensioneerde zelf eerst in aanmerking kunnen worden genomen voor de fiscale buitengewone lastenaf trek, indien en voor zover deze de f 3000 overschrijden.

Hierbij verdient opmerking dat de f 3000 toeslag uitsluitend behoeft te worden toegerekend aan de uitgaven ter zake van ziekte en invaliditeit (met uitzondering van die voor premies voor ziektekostenverzekering of ziekenfonds) die op de gepensioneerde zelf betrekking hebben. In de praktijk zal de regeling daarom zelden tot nadelige gevolgen leiden, aangezien bij deze groep de overschrijding van het bedrag van f 2400 bijna altijd een gevolg is van hoge kosten wegens ziekte, invaliditeit, bevalling, adoptie en overlijden van anderen dan de gepensioneerde zelf (bijvoorbeeld echtgenote, kinderen, naaste verwanten).

De Staatssecretaris van Financiën heeft zich, gelet op de bijzondere positie waarin buitengewoon gepensioneerden verkeren, bereid verklaard om, indien zich gevallen zouden voordoen, waarin de getroffen regeling per saldo leidt tot een financiële achteruitgang (dat zal zich vermoedelijk slechts incidenteel voordoen), desgevraagd een tegemoetkoming te verlenen, waardoor het opgetreden financiële nadeel wordt weggenomen.²

De Artikelen I en II van het onderhavige wijzigingsbesluit regelen de invoering van de vaste vergoeding van f 3000 voor de Wet buitengewoon pensioen 1940–1945, respectievelijk de Wet buitengewoon pensioen zeelieden-oorlogsslachtoffers.

Deze invoering heeft plaatsgevonden door inpassing in de reeds bestaande Koninklijke besluiten van 21 februari 1972 (Stb. 99) tot uitvoering van artikel 11a van de Wet buitengewoon pensioen 1940–1945 en van 22 oktober 1949 (Stb. J 469) tot uitvoering van de artikelen 3, zesde lid en 13, van de Wet buitengewoon pensioen zeelieden-oorlogsslachtoffers.

Hiertoe diende de redactie van het eerste en tweede lid van artikel 3 van het Koninklijk besluit van 21 februari 1972 en van het eerste en tweede lid van artikel 9 van het Koninklijk besluit van 22 oktober 1949 gewijzigd te worden. Deze wijzigingen hebben geen consequenties voor de uitvoering van deze besluiten. Bovendien werden het eerste en tweede lid van deze beide artikelen omgewisseld. Op deze wijze wordt een meer logische opbouw verkregen.

Daarnaast wordt in de onderdelen B en C van respectievelijk de Artikelen I en II het vervallen van artikel 4 van het Koninklijk besluit van 21 februari 1972 respectievelijk het vervallen van artikel 10 van het Koninklijk besluit van 22 oktober 1949 geregeld. Deze artikelen worden met ingang van 1 januari 1977 opgenomen in de ministeriële beschikking van 3 mei 1972, nr. U 7858 (Stcrt. 90)³, respectievelijk in de ministeriële beschikking van 17 december 1973, nr. U 336 (Stcrt. 185)³; deze beschikkingen bevatten de regels, die worden bedoeld in artikel 3, tweede lid (nieuw) van het eerdergenoemde besluit van 21 februari 1972, respectievelijk in artikel 9, tweede lid (nieuw) van het eerdergenoemde besluit van 22 oktober 1949. Het opnemen van deze artikelen in de beide genoemde ministeriële beschikkingen geschiedt ter wille van een betere systematiek. De ondergetekenden zijn namelijk van mening, dat het in deze artikelen bepaalde naar de aard veeleer behoort tot de ministeriële regelen betreffende de vergoeding van behandeling en verpleging.

Artikel II bevat daarnaast nog een wijziging van artikel 1 van het vorengenoemde besluit van 22 oktober 1949. Bij Koninklijk besluit van 30 september 1960 (Stb. 405) werden de bevoegdheden van de Minister van Verkeer en Waterstaat ingevolge de Wet buitengewoon pensioen zeelieden-oorlogsslachtoffers overgedragen aan de Minister van (het toenmalige departement van) Maatschappelijk Werk.

¹ Zie aanschrijving van de Staatssecretaris van Financiën dd. 1 september 1972, nr. B 72/21137 (bijlage 1).

² Vide de memorie van antwoord bij het wetsontwerp tot wijziging van de Wetten buitengewoon pensioen, gedrukte stukken, zitting 1976-1977, 14 344, nr. 6.

³ Laatstelijk gewijzigd bij beschikking van 17 februari 1978 (Stcrt. 62).

De wijziging van artikel 1 van het besluit van 22 oktober 1949 brengt de tekst van dit artikel hiermede in overeenstemming.

Artikel III bevat de datum van inwerkingtreding van het onderhavige besluit. Gezien het belang van de f 3000-regeling voor de buitengewoon gepensioneerden werd deze – overeenkomstig de toezegging, gedaan in eerdergenoemde brief van 15 juli 1976 – bepaald op 1 januari 1977.

De meerkosten, welke gemoed zullen zijn met de uitvoering van dit besluit, kunnen op jaarbasis 1977 worden geraamd op 13 miljoen gulden. Dit bedrag is in de begroting van 1977 en in de meerjarenraming opgenomen.

De Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk,
H. W. van Doorn

De Minister van Financiën,
W. F. Duisenberg

De Minister van Sociale Zaken,
Boersma

1. Het Hoofdbestuur van de Stichting 1940–1945 heeft zich tot mij gewend met het verzoek een uniforme toepassing van de aanschrijving van 28 december 1970, nr. B70/10693 (I.B. '65-249, L.B. '65-116) te willen bevorderen. In verband met de wijziging per 1 januari 1971 van de buitengewone lastenregeling zijn geschillen gerezen omtrent de vraag of bepaalde uitgaven al dan niet nog onder de wettelijke omschrijving van het begrip kosten ter zake van ziekte en invaliditeit kunnen worden gerangschikt en of die uitgaven ook bij een soepele benadering hun oorzaak vinden in lichamelijke dan wel psychische invaliditeit of ziekte.

Ook van andere zijde is bij mij aangedrongen een algemeen geldende soepele regeling te treffen waardoor deze geschillen zo veel mogelijk kunnen worden vermeden.

Voorts heeft het Hoofdbestuur van de Bond van Nederlandse Militaire Oorlogsslachtoffers mij benaderd met het verzoek ook ten aanzien van de militaire oorlogsslachtoffers die een vermeerderd pensioen genieten een dergelijke uniforme regeling te doen gelden. In verband met het vorenstaande heb ik aanleiding gevonden het volgende goed te keuren.

2. Op grond van de Wet buitengewoon pensioen 1940–1945, de Wet buitengewoon pensioen zeelieden-oorlogsslachtoffers en de Algemene Militaire Pensioenwet hebben oud-deelnemers aan het verzet, zeelieden-oorlogsslachtoffers en militaire oorlogsslachtoffers recht op buitengewoon c.q. militair pensioen waarvan de hoogte wordt bepaald door de graad van invaliditeit. In geval van ernstige resp. zeer ernstige vermindering dan wel bij blijvende algehele of nagenoeg algehele invaliditeit is t.a.v. de oud-deelnemer aan het verzet persoonlijk, de zeeman-oorlogsslachtoffer persoonlijk en het militaire oorlogsslachtoffer persoonlijk een vermeerdering van het pensioen mogelijk van 20 resp. 40%.

3. Met betrekking tot de buitengewone lasten kan voor oud-deelnemers aan het verzet, zeelieden-oorlogsslachtoffers en militaire oorlogsslachtoffers, die in het genot zijn van een buitengewoon c.q. militair pensioen een soepel standpunt worden ingenomen ten aanzien van de vraag of bepaalde uitgaven hun oorzaak vinden in lichamelijke dan wel psychische invaliditeit of ziekte.

De inspecteurs dienen er daarbij rekening mede te houden dat degenen die een zogenaamd vermeerderd pensioen genieten door hun hoge graad van lichamelijke dan wel psychische invaliditeit of ziekte doorgaans extra kosten moeten maken waarvan de omvang moeilijk aantoonbaar is.

4. Ten einde evenwel geschillen zoveel mogelijk te vermijden, kunnen de inspecteurs ten aanzien van de oud-deelnemers aan het verzet, zeelieden-oorlogsslachtoffers en militaire oorlogsslachtoffers, *die een vermeerderd pensioen genieten*, de aftrekbare buitengewone lasten ter zake van de in artikel 46, leden 1, letter b en 2, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 bedoelde uitgaven zonder nader bewijs stellen op een vast bedrag van f 2400,— per jaar.

Volledigheidshalve teken ik hierbij aan dat in deze bedragen de in de leden 1, letter b, en 4 van artikel 46 bedoelde «drempels» en vermenigvuldigingsfactoren reeds zijn verdisconteerd, zodat daarmee bij het verlenen van de aftrek geen rekening meer dient te worden gehouden.

5. Mochten de werkelijke in de leden 1, letter b en 2 van artikel 46 bedoelde uitgaven – na toepassing van de relevante «drempels» en vermenigvuldigingsfactoren – echter tot een hoger aftrekbaar bedrag leiden dan het hiervoor vermelde bedrag van f 2400,— dan dan zal voor de heffing van de inkomstenbelasting – met terzijdestelling van dit vaste aftrekbedrag – uiteraard rekening dienen te worden gehouden met de werkelijke (aantoonbare) buitengewone lasten.

In dit verband moge ik verwijzen naar lid 3 van deze aanschrijving.

6. Aan oud-deelnemers aan het verzet en zeelieden-oorlogsslachtoffers die een zogenaamd vermeerderd pensioen genieten, wordt – voor zover zij niet reeds ouderdomsaftrek genieten – steeds aftrek wegens arbeidsongeschiktheid verleend zonder dat van hen een nader bewijs wordt verlangd of

zij voldoen aan de eisen welke omtrent de mate van arbeidsongeschiktheid in de artikelen 53 van de Wet op de inkomstenbelasting 1964, 21 van de Wet op de loonbelasting 1964 en 14 van de Wet op de vermogensbelasting 1964 zijn gesteld. Ik heb geen aanleiding gevonden de in dit lid neergelegde goedkeuring in zijn algemeenheid ook van toepassing te verklaren ten aanzien van de militaire oorlogsslachtoffers.

7. Deze regeling vindt voor de heffing van de inkomstenbelasting toepassing met ingang van 1 januari 1971.

Voor de inhouding van de loonbelasting kan deze regeling overeenkomstig worden toegepast met ingang van 1 januari 1973.

De aanschrijving van 28 december 1970 kan na afsluiting van de aanslagregeling over het jaar 1970 uit de boekwerken worden verwijderd.

De Staatssecretaris van Financiën,
Scholten

Bijlage behorende bij de nota van toelichting van het Koninklijk besluit d.d. 26 januari 1978, Stb. 100.

Mij bekend,
De Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk,
M. Gardeniers-Berendsen

1. Oud-deelnemers aan het verzet, zeelieden-oorlogsslachtoffers en militaire oorlogsslachtoffers hebben op grond van onderscheidenlijk de Wet buitengewoon pensioen 1940-1945, de Wet buitengewoon pensioen zeelieden-oorlogsslachtoffers en de Algemene Militaire Pensioenwet recht op een buitengewoon pensioen c.q. op een militair pensioen, waarvan de hoogte wordt bepaald door de graad van invaliditeit. In geval van ernstige of zeer ernstige verminking dan wel bij blijvende algehele of nagenoeg algehele invaliditeit is een vermeerdering van het pensioen mogelijk van 20% of 40%.

2. In het vierde lid van de aanschrijving van 1 september 1972, nr. B72/21137 (I.B. '65-351 en L.B. '65-170) is medegedeeld, dat ten aanzien van oud-deelnemers aan het verzet, zeelieden-oorlogsslachtoffers en militaire oorlogsslachtoffers, die een vermeerderd pensioen genieten, de aftrekbare buitengewone lasten wegens kosten ter zake van ziekte en invaliditeit zonder nader bewijs kunnen worden gesteld op f 2400,- per jaar.

3. Met ingang van 1 januari 1977 worden alle oud-deelnemers aan het verzet en zeelieden-oorlogsslachtoffers, die een vermeerderd pensioen genieten, in het genot gesteld van een toeslag ten bedrage van f 3000 per jaar.

Gelet op de bijzondere positie, waarin deze buitengewoon gepensioneerden verkeren en mede in aanmerking genomen de omstandigheid dat deze gepensioneerden door hun hoge graad van lichamelijke of psychische invaliditeit dan wel door ziekte doorgaans extra kosten moeten maken, keur ik voor zoveel nodig goed dat vorenbedoelde toeslag voor de heffing van de loonbelasting en de inkomstenbelasting geheel wordt beschouwd als een belastingvrije uitkering als is bedoeld bij artikel 12, letter e, van de Uitvoeringsbeschikking loonbelasting 1972.

4. De in het vierde lid van vorenbedoelde aanschrijving neergelegde buitengewone-lastenregeling dient in verband hiermede voor wat betreft de oud-deelnemers aan het verzet en de zeelieden-oorlogsslachtoffers met ingang van 1 januari 1977 buiten toepassing te blijven.

Ik beraad mij nog over de vraag of deze regeling voor wat betreft de militaire oorlogsslachtoffers eveneens buiten toepassing moet worden gesteld.

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. van Rooijen

Bijlage behorende bij de nota van toelichting van het Koninklijk besluit dd. 26 januari 1978, Stb. 100.

Mij bekend,
De Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk,
M. Gardeniers-Berendsen